

Prejudiciële vraag

Moet ingeval van een boeking achteraf in de zin van artikel 220 van het Communautair douanewetboek ⁽¹⁾ ervan worden uitgegaan dat aan de in artikel 33, aanhef, van het Communautair douanewetboek gestelde voorwaarde waaronder rechten bij invoer geen deel uitmaken van de douanewaarde is voldaan, indien de verkoper en koper van de betrokken goederen de leveringsvoorwaarde „delivered duties paid” zijn overeengekomen en zulks in de douaneaangifte is vermeld, ook indien zij bij het bepalen van de transactieprijs — ten onrechte — ervan zijn uitgegaan dat bij invoer van de goederen in de Gemeenschap geen douanerechten verschuldigd zouden zijn en bijgevolg op de factuur en in of bij de aangifte geen bedrag aan douanerechten is vermeld?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 4 september 2009 — Pensionsversicherungsanstalt/Christine Kleist

(Zaak C-356/09)

(2009/C 282/49)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pensionsversicherungsanstalt

Verwerende partij: Christine Kleist

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 3, lid 1, sub c, van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/73/EG, aldus worden uitgelegd dat het — in het kader van een arbeidsrechtstelsel waarin de algemene ontslagbescherming van werknemers is gebaseerd op hun sociale (financiële) afhankelijkheid van de arbeidsplaats — zich verzet tegen een bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst krachtens welke een bijzondere ontslagbescherming die verder gaat dan de algemene wettelijke ontslagbescherming, slechts wordt geboden tot het moment waarop normalerwijze door de uitkering van een ouderdomspensioen sociale (financiële) zekerheid gegarandeerd is, wanneer dit ouderdomspensioen voor mannen en vrouwen op verschillende tijdstippen aanvangt?

2. Verzet artikel 3, lid 1, sub c, van richtlijn 76/207/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/73/EG, zich in het kader van het hierboven uiteengezette arbeidsrechtstelsel tegen een besluit van een openbare werkgever die een werknemster slechts enkele maanden na het tijdstip waarop zij zekerheid verkrijgt door een ouderdomspensioen, ontslaat teneinde nieuwe werknemers die reeds staan te dringen om toe te treden tot de arbeidsmarkt, aan te nemen?

⁽¹⁾ PB L 39, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 17 september 2009 — Josep Penarroja Fa/Procureur général près la Cour d'appel de Paris

(Zaak C-372/09)

(2009/C 282/50)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Josep Penarroja Fa

Verwerende partij: Procureur général près la Cour d'appel de Paris

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 50 EG aldus worden uitgelegd, dat het betrekking kan hebben op de opdracht die in de [in de verwijzingsbeslissing] omschreven omstandigheden in een bij de nationale rechter aanhangig geding aan een vakman in zijn hoedanigheid van deskundige wordt gegeven door de rechter bij wie dat geding aanhangig is?
2. Moet de in artikel 45, lid 1, EG bedoelde deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag aldus worden uitgelegd dat daarvan sprake is bij de opdracht van een door een Franse rechter aangestelde deskundige, zoals die wordt geregeld door de Code de procédure civile en de Code de procédure pénale en door wet nr. 71-498 van 29 juni 1971 en decreet nr. 2004-1463 van 23 december 2004?
3. Moeten de artikelen 43 EG en 49 EG aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een wettelijke regeling zoals die van wet nr. 71-498 van 29 juni 1971 en decreet nr. 2004-1463 van 23 december 2004, zoals gewijzigd, die de

inschrijving op een door een hof van beroep opgestelde lijst afhankelijk stelt van voorwaarden met betrekking tot leeftijd, bekwaamheid, deugdzaamheid en onafhankelijkheid, waarbij geen rekening wordt gehouden met de omstandigheid dat de kandidaat reeds als deskundige is erkend door de rechterlijke instanties van zijn land van herkomst, en die niet voorziet in andere methoden om zijn kwaliteiten te toetsen?

4. Moet artikel 3, lid 1, sub a, van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het geldt voor het verrichten van gerechtelijke expertises door personen met de titel van door de Cour de cassation erkend gerechtsdeskundige overeenkomstig wet nr. 71-498 van 29 juni 1971 en decreet nr. 2004-1463 van 23 december 2004, zoals gewijzigd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 17 september 2009 — Josep Penarroja Fa/Procureur général près la Cour de cassation

(Zaak C-373/09)

(2009/C 282/51)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Josep Penarroja Fa

Verwerende partij: Procureur général près la Cour de cassation

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 50 EG aldus worden uitgelegd, dat het betrekking kan hebben op de opdracht die in de [in de verwijzingsbeslissing] omschreven omstandigheden in een bij de nationale rechter aanhangig geding aan een vakman in zijn hoedanigheid van deskundige wordt gegeven door de rechter bij wie dat geding aanhangig is?
2. Moet de in artikel 45, lid 1, EG bedoelde deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag aldus worden uitgelegd dat daarvan sprake is bij de opdracht van een door een Franse rechter aangestelde deskundige, zoals die wordt geregeld door de Code de procédure civile en de Code de procédure pénale en door wet nr. 71-498 van 29 juni 1971 en decreet nr. 2004-1463 van 23 december 2004?
3. Moeten de artikelen 43 EG en 49 EG aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een wettelijke regeling zoals die van wet nr. 71-498 van 29 juni 1971 en decreet nr. 2004-1463 van 23 december 2004, zoals gewijzigd, die de inschrijving op de nationale lijst en de titel van door de Cour de cassation erkend deskundige voorbehoudt aan vaklui die sedert ten minste drie jaar zijn ingeschreven op een door een Frans hof van beroep opgestelde lijst?

Hogere voorziening ingesteld op 25 september 2009 door Melli Bank plc tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 9 juli 2009 in de gevoegde zaken T-246/08 en T-332/08, Melli Bank plc/Raad van de Europese Unie, ondersteund door de Franse Republiek, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-380/09 P)

(2009/C 282/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Melli Bank plc (vertegenwoordigers: S. Gadhia, Solicitor, T. Din, Solicitor, D. Anderson QC, R. Blakeley, Barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Franse Republiek, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

Appellant vordert:

- vernietiging van het bestreden arrest;
- toewijzing van de vorderingen in de zaken T-246/08 en T-332/08;
- nietigverklaring van punt 4 van tabel B in de bijlage bij besluit 2008/475/EG ⁽¹⁾ betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran, voor zover dit Melli Bank plc betreft;
- zo het Hof van oordeel is dat toepassing van artikel 7, lid 2, sub d, van verordening (EG) nr. 423/2007 ⁽²⁾ verplicht is, niet-toepasselijkverklaring van deze bepaling; en
- verwijzing van de Raad in de kosten van het hoger beroep en van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg.